

76. møde

Torsdag den 19. april 1990 kl. 10.00

Dagsorden:**1) Anden behandling af lovforslag nr. L 11:**

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring.

Af Torben Lund (S) og Birgitte Husmark (SF) m.fl.

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 201:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Administrative ydelser).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om økologisk jordbrugsproduktion. (Udskydelse af lovrevision).

Af Henning Nielsen (S) og Gade (SF) m.fl.

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af forskellige love om selvejende uddannelsesinstitutioner. (Forentning af statslån og ophørsbestemmelser).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om handelsagenter og handelsrejsende.

Af justitsministeren (Engell).

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Hastighedsgrænser).

Af Nør Christensen (CD) m.fl.

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Ulovlig tvang).

Af Nør Christensen (CD) m.fl.

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 67:

Forslag til folketingsbeslutning om en forsøgsordning med nye reaktioner over for unge lovovertrædere (ungdomskontrakter).

Af justitsministeren (Engell).

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Medlemmer af Folketinget Riishøj (SF), Margrete Auken (SF), Leif Hermann (SF), Stillingen (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de til energiministeren og trafikministeren ønsker at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke målsætninger har regeringen bundet sig til og hvilke konkrete initiativer vil blive taget på baggrund af regeringens handlingsplan på energiområdet og trafikområdet?«

(Forespørgsel nr. F 27).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring.

Af Torben Lund (S) og Birgitte Husmark (SF) m.fl.

(Fremsat 4/10 89. Første behandling 12/10 89. Betænkning 5/4 90).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Torben Lund (S):**

Jeg vil gerne sige, at så lykkedes det endelig

[Torben Lund]

for os at komme af med, vi kan kalde den den berygtede 800 kr.s-regel. Vi skal først have tredjebehandling af spørgsmålet på tirsdag, og derfor vil jeg i respekt for forretningsordenen her i huset ikke sige ret mange generelle ting nu, men vente med det til tredjebehandlingen og den endelige vedtagelse på tirsdag og nøjes med at sige lidt om ændringsforslagene.

Det eneste ændringsforslag, der reelt har en betydning, er det, der angår ikrafttrædelsestidspunktet. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi fra socialdemokratisk side meget gerne havde set, at vi kunne have fået 800 kr.s-reglen fjernet allerede fra 1. juli 1990. Det er der ingen tekniske hindringer for, det har vi også ministerens ord for. Men vi må erkende, at der ikke er flertal her i Folketinget for at ophæve 800 kr.s-reglen pr. 1. juli 1990, og derfor har vi naturligvis accepteret, at ikrafttrædelsesdatoen så bliver 1. januar 1991. Vi vil se meget hen til den dag, 1. januar 1991 – og det vil vi gøre sammen med resten af befolkningen – da man kan få denne forfærdelige regel afskaffet.

Det er mig en gåde, at regeringspartierne og sundhedsministeren efter den betænkning, der er afgivet i udvalget, fortsat vil støtte 800 kr.s-reglen, altså vil stemme imod, at vi ophæver 800 kr.s-reglen. Jeg havde faktisk en forestilling om, da sundhedsministeren i radioen og i tv på spørgsmålet om, hvad sundhedsministeren selv mente om 800 kr.s-reglen, svarede med et stort og klingende: Nå! – at vi da havde fået en sundhedsminister, som rent faktisk i det stille ville støtte, at vi kom af med 800 kr.s-reglen. Men sådan skulle det ikke være.

Jeg synes, man fra regeringspartierne side, inden vi når til tredjebehandlingen på tirsdag, skulle besinde sig, sådan at man følger os andre og følger resten af befolkningen i glæden over, at en så uretfærdig og så bureaukratisk ordning endelig kan forsvinde.

Jørgen Winther (V):

Besparelsesforslag har det med, at de sjældent er populære. Især må man sige, at 800 kr.s-reglen ikke på noget tidspunkt har været videre populær i befolkningen.

Jeg vil dog gerne beklage, at partierne bag 800 kr.s-reglen ikke her på det sidste kunne holde sammen om loven. Det bør være sådan, at hvis man indgår et forlig, så bakker alle parter loyalt op bag forliget, indtil man har truffet en anden beslutning.

800 kr.s-reglen har haft nogle gode effekter, bl.a. har den været pædagogisk både over for de praktiserende læger og sandelig også over for patienterne. Både læger og patienter har tænkt mere på, hvilken medicin der skulle ordineres, og mange læger har ordineret billigere præparater, end de tidligere har gjort. Endvidere har reglen også været med til at styrke konkurrenceevnen inden for forskellige medicinalfirmaer.

Hr. Torben Lund siger, at det undrer ham, at regeringen ikke går med og stemmer sammen med Socialdemokratiet om at afskaffe reglen. Jeg vil sige, at det undrer mig meget, at hr. Torben Lund ikke samtidig bare gør sig en lille overvejelse over, hvor man ellers skal finde disse penge, som man har sparet på denne ordning her. Men det er lidt typisk for Socialdemokratiet: Man er med til bare at komme med de populære forslag, men man kommer ikke med alternative besparelsesforslag samtidig.

Jeg undrer mig lige så meget som hr. Torben Lund; det er bare ikke det samme, vi undrer os over.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg forstår, at hr. Jørgen Winther stadig glæder sig over 800 kr.s-reglen, fordi det er en pædagogisk lov. Det må man da så lade hr. Jørgen Winther gøre.

Men jeg skulle hilse og sige fra de mange hundrede tusinde pensionister, som er ramt af dette, og de mange hundrede tusinde mennesker, som er kronisk syge, og som er ramt af 800 kr.s-reglen, at de altså har svært ved at glæde sig over pædagogikken i ordningen.

Og jeg skulle også hilse og sige fra dem, der skal forvalte 800 kr.s-reglen, nemlig landets apoteker og for den sags skyld også Amtsrådsforeningen, at de ligeledes har svært ved at se pædagogikken i den måde, man har lavet denne utrolig bureaukratiske brugerbetalingsordning på. Så jeg er ganske sikker på, at opfattelsen om pædagogikken kun bliver delt af en meget snæver kreds, som formentlig alene omfatter regeringspartierne ordførere.

Og så til sidst det med at finde pengene. Vi har for længst fra Socialdemokratiets side sagt, hvordan vi mener der kan gennemføres endda meget omfattende besparelser på medicinområdet. Det kunne der nemlig ved at sikre, at me-

[Torben Lund]

dicinpriserne blev sat ned, men det har hr. Jørgen Winther jo altid afvist. Hvis vi gennem et offentligt indseende med priserne – ligesom man har det i så mange andre lande – fik priserne ned, fik vi jo den dobbelte gevinst, hr. Jørgen Winther, at vi sparede både på det offentlige sygesikringsudgifter og på patienternes andel, idet den andel af medicinudgiften, som patienterne selv skal betale, også ville falde. Det ville være en fornuftig ordning til glæde både for medicinbrugerne og for de offentlige kasser.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Nu er hr. Jørgen Winther jo læge, og derfor vil jeg gerne spørge, om det er nødvendigt for lægerne at have sådan en ordning for at få dem til at ordinere billigere medicin – om det ikke er en anklage imod lægestanden, imod alle læger, at de ikke af sig selv kunne finde ud af at ordinere billigere præparater. Og når man nu ophæver reglen, har de så ikke alligevel lært så meget, at de også fremover vil ordinere den billigste medicin?

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Til fru Inger Stilling Pedersen kan jeg sige, at jeg betragter det også sådan, at denne 800 kr.s-regel har haft en pædagogisk effekt over for lægerne, og det gode er, at denne effekt vil holde sig hos de praktiserende læger, også i tiden fremover. Så altså den nytte har vi haft af reglen.

Hr. Torben Lund siger, at også pensionisterne har været ramt af denne regel. Jamen det, vi taler om, hr. Torben Lund, er jo ikke pensionisterne, for der er på forhånd med 7 partier aftalt et forlig vedrørende pensionisterne, så hr. Torben Lund ved, at dette er et område, hvor man i forvejen har fritaget pensionisterne.

Alt i alt må jeg sige, at denne situation med, at pensionisterne var fritaget, og at reglen fortsat kunne gælde for resten af befolkningen, ville regeringen have syntes var en udmærket ting.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg synes da, det er godt, at regeringspartierne gerne vil medvirke til, at 800 kr.s-reglen bliver ophævet for pensionisterne, men jeg skulle

hilsen og sige, at der er jo altså mange – mange hundrede tusinde – kronisk syge mennesker, som ikke er pensionister, som alligevel på en eller anden måde er i stand til at passe et arbejde. Og der er altså også masser af børnefamilier, som fortsat vil være ramt af 800 kr.s-reglen, hvis vi ikke ophæver den helt.

Men det, der egentlig kaldte mig herop, var, at jeg slet ikke mere forstår, hvorfor hr. Jørgen Winther ikke vil støtte, at vi nu helt afvikler ordningen, for hr. Jørgen Winther argumenterede med, at det, der gjorde, at det var en god ordning, var, at den havde en god pædagogisk virkning. Så siger hr. Jørgen Winther i sit andet indlæg, at den pædagogiske virkning, reglen har haft og fortsat vil have over for lægerne – de er blevet mere bevidste om dette, forbrugerne er også blevet mere bevidste – den effekt vil også være der, efter at vi har ophævet 800 kr.s-reglen.

Jamen hr. Jørgen Winther, var det så ikke en idé at overveje endnu en gang, om man ikke skulle støtte, at vi fik ophævet denne 800 kr.s-regel, når den eneste gode effekt, hr. Jørgen Winther selv kunne se, fortsat vil være der efter 1. januar 1991?

Formanden:

Vi er tilbage i ordførerrækken.

Ingerlise Koefoed (SF):

I SF er vi selvfølgelig meget tilfredse med, at vi nu får afskaffet denne ordning, som vi har været imod hele tiden, og som vi derfor for længe siden har stillet forslag om at få afskaffet. Vi har syntes, at denne lov var en helt forkert lov. Det var helt urimeligt at lave en lov, hvor man skulle betale de første 800 kr. selv. Vi mener, at den siden har vist sig at være lavet på et forkert beregningsgrundlag, at man altså allerede for længe siden fra forligspartiernes side skulle have bedt om at få taget den op til hurtig overvejelse og afskaffelse. Vi mener, den har været meget svær at forstå for de mennesker, som skulle bruge den, og at den har skabt et utroligt bureaukrati inden for apotekervæsenet.

Vi forstår simpelt hen ikke, at regeringspartierne ikke nu siger: Det er helt i orden, det var måske en lov, vi var nødt til at lave af sparegrunde, da vi skulle finde nogle penge, men vi har i virkeligheden ikke været så forfærdelig glade for den, og derfor støtter vi da, at den nu bliver afskaffet med det samme.

[Ingerlise Koefoed]

Det er godt nok, at man i forliget – og det har vi arbejdet meget for – afskaffer reglen for pensionisterne, men hvorfor i alverden så ikke med det samme gå videre og afskaffe den for alle? Jeg tror ikke et suk på alt det dér med den pædagogiske virkning, for jeg tror ikke på, at folk køber ret meget mere medicin end det, de har brug for. Der kan være enkelte misbrugere – der er misbrugere inden for alle områder – og for dem er de 800 kr. jo alligevel kun en smule af det, de skal bruge til medicin.

Jeg mener, det er en underlig måde, en underlig moraliserende måde, at arbejde med lovgivning på.

Derfor er vi altså glade for og takker for, at der nu bliver flertal for dette, og vi vil så gå videre og se på de andre former for medicin, f.eks. mavesårsmedicin, som der stadig væk er problemer med, se på, hvordan vi kan sikre, at de mennesker, der har brug for mavesårsmedicin, også uden stort bureaukrati kan få den – og med tilskud.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fremskridtspartiet indgik et delforlig om finansloven for 1989, hvor medicintilskudslovgivningen, 800 kr.s-grænsen, indgik, og hvor Fremskridtspartiet for at få andre gode ting igennem ved delforliget om finansloven 1989 måtte tage det sure med det søde.

Vi har loyalt bakket op bag dette forslag, selv om det mange gange har været svært for Fremskridtsfolk at skulle forsvare, at man havde været med til at gennemføre en ordning, hvor borgerne selv skulle betale de første 800 kr. for deres medicin, før de fik tilskud. Vi har gjort det, fordi man naturligvis i Fremskridtspartiet mener, at når man har indgået et forlig, må man loyalt bakke det op og lade være med bagefter at gå ud og fortælle, at det er egentlig ikke er noget, man længere kan gå ind for.

Så skete der det, at vi måtte konstatere, at finansministeren uden om Fremskridtspartiet indgik forlig vedrørende overførselsindkomsterne, hvorved man klart forringer folkepensionisternes økonomiske vilkår, og derfor måtte betale en pris til andre partier for at få det igennem. Det blev så til, at folkepensionister pr. 1. januar 1991 bliver fritaget for 800 kr.s-grænsen, godt nok en ordning, som Fremskridtspartiet bestemt kunne være tilfreds med. Vi havde nok forventet, at man havde orienteret

Fremskridtspartiet om denne ordning, at man måske havde taget kontakt med Fremskridtspartiet, da det jo som bekendt var Fremskridtspartiet, CD, Kristeligt Folkeparti og regeringspartierne, der indgik forliget om medicintilskudsordningen. Men det fandt man altså ikke nødvendigt.

Vi er så blevet enige om, at fra 1. januar 1991 er vi i hvert fald 100 pct. fritaget for at støtte medicintilskudsordningen længere. Vi er godt tilfredse med, at den bliver ophævet. Vi er inderligt enige med f.eks. SF's fru Ingerlise Koefoed, der beklager de udtalelser, der er kommet fra hr. Jørgen Winther om, at det skulle have en pædagogisk virkning, at man nu skal til at betale ekstra for sin medicin. Det er typisk for den borgerlige regering, at hver evig eneste gang, man vil have noget ekstra i statskassen – det kan være energifgifter, det kan være ekstra skatter – så får befolkningen at vide, at det har en pædagogisk virkning, for så bruger man ikke så meget. Det passer ganske enkelt ikke, og man gør det udelukkende for at få flere penge i kassen.

Vi er godt tilfredse med, at medicintilskudslovgivningen vil være død og begravet fra 1. januar 1991, og vi håber, at den aldrig nogen sinde kommer op i Folketinget igen. Det er en bureaukratisk ordning, som vi har været utilfredse med, og vi er glade for, at vi nu med andre partier uden om regeringspartierne kan medvirke til, at der er et flertal for at få ordningen ophævet.

Kirsten Lee (RV):

Vi har aldrig i Det Radikale Venstre ment, at 800 kr.s-reglen var den bedste løsning; det var den politisk mulige løsning. Men der er ingen tvivl om, at der ud fra et sundhedspolitisk synspunkt er fornuft i at begrænse medicinforbruget, og det skete dog i forbindelse med 800 kr.s-reglen.

Det forslag, regeringspartierne først fremsatte, nemlig om en nedsættelse af de generelle tilskud, ville have været totalt ubureaukratisk, det ville have øget konkurrenceevnen, og det ville ikke have været socialt skævt.

Det er ikke rigtigt, når fru Ingerlise Koefoed siger, at der ikke sker misbrug af medicin ud over fra de såkaldte medicinmisbrugeres side. Der bliver udskrevet alt for megen medicin, fru Ingerlise Koefoed, og det er der adskillige un-

[Kirsten Lee]

dersøgelser der har vist. En undersøgelse, der for nylig er foretaget af nogle farmaceuter i Ikast, viser, at der hvert år bliver sendt for i hvert fald 80 mio. kr. medicin med rigelige offentlige tilskud til destruktion på Kommuneke-mi. Indsamlinger af medicin fra Horsens har tydeligt vist, at der rundt omkring i medicinskabene står alt for megen medicin med offentlige tilskud. Det er hverken samfundsøkonomisk eller sundhedspolitisk sund fornuft, og det ville være fornuftigt, om Folketinget kunne samles om en metode, således at vi samtidig kunne begrænse medicinforbruget og de offentlige udgifter. Det har altid været Det Radikale Venstres holdning.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Det kan da godt være, at lægerne udskriver for mange recepter, og det kan da også godt være, at apotekerne sælger medicinen i for store doser, men det kunne man vel tage fat på på en anden måde end ved at pålægge folk at betale for de for store doser, de får udleveret fra apotekerne.

Vi ser meget gerne på, hvordan man dels gennem en oplysningskampagne og dels gennem nogle regler for udskrivning af medicin m.v. kan komme den del af dette til livs. Jeg er glad for at høre, at folk i hvert fald afleverer den medicin, som de ikke får brugt, for det synes jeg er meget vigtigt.

Men vi går meget gerne ind i diskussionen om, hvordan vi i øvrigt får lægerne til at lade være med at udskrive mere medicin, end der er brug for.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Den diskussion deltager vi også gerne i fra socialdemokratisk side.

Men det, der egentlig kaldte mig herop, var fru Kirsten Lees bemærkninger om medicinforbruget. Nu er det vel sådan, at vi er enige om herinde, at vi her i landet generelt ikke har noget særlig højt medicinforbrug. Det kan godt være, at der er nogle, der bruger for megen medicin, men hvis vi ser det i den store helhed, er det jo ikke sådan, at der er et voldsomt overforbrug af medicin her i landet.

Jeg tror, fru Kirsten Lee tager fejl, når det bliver fremlagt på den måde, at man har set, at medicinforbruget er faldet i nævneværdig grad i 1989, mens vi havde 800 kr.s-reglen. Det mener jeg bestemt ikke der er belæg for at sige.

Men selv om det nu skulle være rigtigt, at medicinforbruget var faldet, så er det ikke i sig selv en gevinst. Det er kun en gevinst, hvis det er et overflødigt forbrug, der er faldet bort, det er ikke nogen gevinst, hvis medicinforbruget er faldet, fordi folk ikke har råd til at købe den medicin, de havde brug for.

Og det er præcis den frygt, vi andre havde, og jeg tror, at det er den virkning, som vi har fået beskrevet i i hundredvis af tilfælde: Folk har simpelt hen ikke haft penge til at købe den medicin, de havde brug for. Derfor mener jeg ikke, at en nedsættelse af medicinforbruget er nogen gevinst, hverken menneskeligt eller sundhedsmæssigt.

I øvrigt vil jeg sige med hensyn til forbruget, at man har i hvert fald skønnet forbruget ganske anderledes i aftalerne med Amtsrådsforeningen, end det reelle resultat blev, al den stund staten vel i øjeblikket skylder amterne 100 mio. kr., fordi medicinforbruget netop ikke faldt, sådan som man havde forudsat.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Der er ikke dokumenteret nogen sundhedsskadelige virkninger af 800 kr.s-reglen. Det er ikke dokumenteret, at der er flere, der er blevet indlagt på hospital eller noget i den retning, fordi folk selv skulle betale en større del af deres medicin, end de skulle tidligere.

Vi har derimod fået oplyst – og det tror jeg sundhedsministeren vil være i stand til at dokumentere – at stigningstakten i medicinforbruget er faldet. Hvor den tidligere var op mod 6-7 pct., er den nu måske kun 1 pct., og det er sundhedsmæssigt fornuftigt. Der er ingen tvivl om, at der bliver ordineret alt for megen medicin.

Jeg synes, at jeg er lidt skuffet over, at fru Ingerlise Koefoed siger, at nu skal vi have nogle oplysningskampagner. Jamen rettet mod hvem? Skal vi til at oplyse lægerne endnu mere? De har gået i skole et sted mellem 30 og 35 år. Hvor længe skal folk oplyses? Der må dog være en grænse.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti ville gøre rede for vores holdning ved anden behandling, og det skal jeg gøre nu, selv om det nok ikke er nogen hemmelighed, at vi støtter forslaget og ønsker ordningen ophævet.

Det skal siges, at Kristeligt Folkeparti lige fra starten, da ordningen blev indført, sagde, at vi ville følge den meget nøje. Vi har ment, at der var for meget bureaukrati omkring den, og vi har forsøgt i forligspartiernes regi at få ændret på det. Det har vi gjort flere gange, og vi har også sagt, at vi ikke mente, at ordningen skulle løbe længere, end vi var forpligtet af forliget, og det vil sige kun året ud.

Vi havde håbet på, at vi i forligspartierne kunne have fundet frem til en fælles holdning. Det er ikke lykkedes. Vi prøvede i finanslovforhandlingerne at få taget pensionister og børnefamilier ud; det lykkedes heller ikke. Så Kristeligt Folkeparti føler ikke længere nogen forpligtelse over for reglen.

Spørgsmålet er, hvor meget vi har vundet ved den. Måske har den haft en effekt, som har været god for lægerne, og så håber vi, at denne effekt også fortsat vil være der.

Det er jo sådan, at når man skal af med mange penge på én gang – måske 400 kr. eller 600 kr. – er det meget vanskeligt for mange familier. Der kunne måske findes andre ordninger, hvor der også kunne gemme sig måske nogle af de gode tanker, der ligger med hensyn til at reducere forbruget. Men en ordning som denne virker uheldig og kan betyde, at der er mennesker, som har meget svært ved at få deres medicin, fordi de ikke lige står med pengene.

Kristeligt Folkeparti er parat til at se på andre ordninger, se, om vi kan finde nogle ting dér. Men vi mener, at 800 kr.s-reglen har spillet fallit, og derfor kan vi ikke være med til, at den fortsætter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1

vedtoges uden afstemning.

§ 2

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 om, at § 2 udgår, var hermed vedtaget.

Ændringsforslag nr. 2 og § 3, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 201:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejds- markedets Tillægspension. (Administrative ydelser).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 7/3 90. Første behandling 9/3 90. Betænkning 5/4 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.